

24 zondag door het jaar 2021

Lezingen: Jesaja 50, 5 - 9 en Marcus 8,27 - 35 .

Ik denk dat de meesten van u nog wel weten waar u was of wat u aan het doen was op 11 september 2001 om een uur of half vier.

Ik zat achter de computer een artikel voor het parochieblad te schrijven toen dominee Margriet Gosker mij op belde en door de telefoon riep:

“Het is oorlog. Het is oorlog. Zet gauw de televisie aan. Ga kijken.”

Daarna heb ik tientallen keren gezien hoe twee vliegtuigen zich boorden in de Twin Towers, de symbolen van de macht van de Amerikaanse economie.

Later zagen we ook beelden van de aanval op het Pentagon , symbool van de Amerikaanse militaire macht.

De terroristen waren slimme intelligente kerels die precies wisten wat ze wilden en wat ze deden: de reuzenmacht van Amerika aan het wankelen brengen.

Er waren 3.000 doden. Tot op de dag van vandaag zijn er mensen in New York die door ziekte te lijden hebben van deze aanslagen.

Onze Orde hield diezelfde week een grote vergadering in Rome. De Amerikaanse Karmelieten waren helemaal van slag. Kon de bijeenkomst wel verder gaan?

Moesten ze niet naar huis? Drieduizend Amerikaanse burgers zomaar ineens dood! De eerste aanval op Amerikaans grondgebied!

Toen nam een Braziliaanse Karmeliet het woord. Hij condoleerde de Amerikanen met het grote verlies en zei: “Bij ons in Brazilië sterven er dagelijks – gisteren, vandaag en morgen - drieduizend kinderen van honger en dorst. Juist daarom zijn we hier als Karmelieten: om te kijken wat we als religieuzen daaraan kunnen doen.” De vergadering ging gewoon verder. Sinds nine /eleven is de wereld veranderd en er helaas niet beter op geworden. De vraag blijft staan:

hebben we de symbolische waarde van deze terreurdaad begrepen en er een passend antwoord op gevonden? Het ligt er maar aan met welke ogen je kijkt. Met welke ogen kijken wij naar Jezus? Die vraag hoort bij de vragen van Jezus: wie zeggen de mensen dat ik ben? wie zeg jij dat ik ben?

Op veel mensen in zijn tijd maakte Jezus indruk als profeet.

Iemand die namens God spreekt zoals Johannes de Doper of de profeet Elia.

Jezus als profeet.

Dat is Hij voor velen ook vandaag. De dromer en de ziener van een nieuwe maatschappij die niet draait om economie of militaire macht. De droom van een samenleving die gekenmerkt wordt door gemeenschapszin, wederzijds respect en onderlinge liefde. Voor anderen ook geeft Jezus indruk als wijsheidsleraar die heel concrete leefregels geeft zoals: "wat jij wilt dat een ander doet voor jou, doe jij dat dan voor die ander. "

En ook geeft Jezus ons een voorbeeld: zachtmoedig in de omgang met gewone mensen, altijd bereid te helpen, iemand die ziet wat een ander scheelt.

Op vele manieren keken en kijken 'de mensen' naar Jezus.

Vandaag zeggen veel mensen: Hij is het voorbeeld van een goed mens zijn.

Maar wat goed mensen zijn is, is lastig in te vullen. Als je praat over 'goed mens' zijn, dan praat je ook een beetje over jezelf: over je sterke en zwakke kanten.

Jezus zelf heeft de vraag heel persoonlijk gemaakt: wie ben ik voor jou?

Petrus geeft als antwoord: de Christus, de gezalfd van God, de Messias.

Jezus legt dan zelf uit wat het betekent de Christus, de Messias te zijn.

Iemand die bereid is om te lijden, verworpen te worden en te sterven als gevolg van zijn levenskeuze om voor iedereen een goede mens te zijn. Mens zijn zoals

God Zijn Vader dat wil. En dat Hij als Hij als goede mens gestorven is, de dood zal overwinnen door te verrijzen. Hij zal Gods zoon genoemd worden.

Op de vraag: wie ben ik? geeft Jezus zelf als antwoord.

“Ik ben een lijdende dienaar: in dienst van alle mensen die honger lijden, ziek zijn, op de vlucht geslagen zijn. En als dienaar van alle mensen bouw ik in deze wereld een rijk op van vrede, liefde, gerechtigheid, een leefbare wereld voor alle mensen. Een wereld die God eens voltooiën zal: een hemel op aarde.

Petrus die zojuist in Jezus terecht de Christus zag, verzet zich tegen lijden en kruis. Lijden!, dat mag de Messias niet overkomen. De opbouw van een nieuwe wereldsamenleving kan niet zonder dat wij elkaars lijden en lasten dragen, zegt Jezus. Menselijke overwegingen kunnen ons tegenhouden: is het haalbaar en betaalbaar, is er draagvlak voor, kunnen we het opbrengen een ander meer te gunnen dan wij gekregen hebben? Wij begrijpen Petrus makkelijker dan Jezus.

Op de vraag van Jezus aan ieder van ons: Wie ben ik voor jou? , volgt de vraag: wil jij met mij mee gaan doen? Wil ook jij een goed mens zijn in deze wereld? Wil jij omwille van zieken, hongerigen, vluchtelingen een kruis dragen? Wil jij meebouwen aan een samenleving die kan uitgroeien tot een hemel op aarde? Jezus stelt ons lastige vragen waarop wij persoonlijk een antwoord op moeten geven.

Kijken wij met menselijke overwegingen naar Jezus en wille christen zijn zonder lijden en strijd, zonder inzet voor een betere wereld? Christen zijn zonder daden?

Kijken wij met het beeld van een goed mens naar Jezus en willen we dienstbaar zijn aan een wereld die komen gaat als ook wij ons inzetten voor lijdende mensen?

Op de dag van 11 september 2001 wist de westerse wereld gelijk wat ons te doen stond. Terugslaan, vernietigen, onze overmacht tonen. De oorlogen in Irak en Afghanistan hebben duizenden doden opgeleverd van veelal jonge mensen. De oorlogen hebben miljarden en miljarden gekost. We keken met de ogen van de macht.

Als we nu eens hadden gekeken met andere ogen? Als we nu eens de symboliek van de terreurdaad hadden begrepen? Zouden we dan niet een ander antwoord hebben kunnen vinden? Wat zou Jezus toen twintig jaar terug van ons gevraagd hebben om de wereld veiliger te maken? Wat vraagt Hij nu? Als wij nu eens durven kijken met de ogen van begrip voor een ander? Of zelfs : door de ogen van de ander.